

paa Kommunerne. Fordelingen paa Kommunerne fastsættes særligt for hver Gang, saaledes at Halvdelen fordeles efter Kommunernes Folkemængde og Halvdelen efter Lagtingets Skøn.

Af Lagtingets Forhandlinger angaaende Forslaget til nævnte Lov og af Bemærkningerne til Lovforslaget (se Rigsdagstidende 1908—09, Tillæg A. Sp. 3307—12) fremgaar, at Grunden til den da indførte Fremgangsmaade var den, at man paa den ene Side mente, at Jordegodset ikke kunde bære større Skat end 1 Kr. 50 Øre pr. Skattemark, men at man paa den anden Side ikke vilde fastslaa det nævnte Beløb som absolut Maksimum ud fra den Betragtning, at den yderligere Belastning, der i Tilfælde af, at Fondens Fornødenheder oversteg et bestemt Beløb, nemlig 31 940 Kr. 55 Øre, vilde falde paa Jordegodset, vilde paavirke Lagtinget til at vise Sparsommelighed med Hensyn til Bevilgelse af Udgifter. Det ovennævnte Beløb 31 940 Kr. 55 Øre fremkommer saaledes:

Paa Jordegodset lignes	
mindst 4 258,74 × 150 =	6 388 Kr. 11 Ø.
Paa Kommunerne indtil 4	
Gange dette Beløb....	25 552 — 44 —
I alt...	31 940 Kr. 55 Ø.

Først naar dette Beløb viser sig utilstrækkeligt, indtræder forhøjet Beskatning af Jordegodset.

I Henhold til den anførte Lov har Lagtinget i Skatteaarene 1909—10 til 1918—19 gradvis forhøjet Paaligningen paa Kommunerne, saaledes som det fremgaar af den nedenfor aftrykte Oversigt. Det ses af denne, at man i Aaret 1918—19 naaede det ovennævnte Maksimumsbeløb af 31 940 Kr. 55 Øre. For Aaret 1919—20 har det været nødvendigt at udskrive 95 821 Kr. 65 Øre, hvoraf der paa Jordegodset falder 19 164 Kr. 33 Øre eller 4 Kr. 50 Øre pr. Skattemark, altsaa 3 Gange det Beløb, man i 1909 fastslog som passende. Grunden til denne voldsomme Stigning i Fondens Udgifter er bl. a., at Lag-

tinget har maattet stifte Laan paa 350 000 Kr. og 100 000 Kr. til Køb henholdsvis af et Fragtskib og af det Dampskib, der besørger Kystfarten. Endvidere er der indført Referat af Lagtingets mundtlige Forhandlinger. Endelig er der af Lagtinget bevilget forskellige Tilskud til Anlæggelse af Veje. Da Amtsfondens Fornødenheder kan forudses at ville holde sig paa nogenlunde samme Højde, muligvis lidt mindre, og da det maa anses for givet, at Jordegodsets Beskatning i Overensstemmelse med den nugældende Lov er blevet og vil blive for høj, har Lagtinget vedtaget ovenstaaende Forslag.

Dette indfører, som det vil ses, kun den Forandring i den nugældende Fremgangsmaade, at Skatten paa Jordegodset fastsættes til 2 Kr. pr. Skattemark, og at hele Resten af Skatten lignes paa Kommunerne efter samme Regler som tidligere.

Som ovenfor anført var Meningen med ikke at foreskrive en bestemt Grænse for Paaligningen paa Jordegodset den, at Hensynet til Jordegodset skulde afholde Lagtinget fra at bevilge større Udgifter. Den senere Tid har medført, at der stilles større Krav til det offentlige, for Færøernes Vedkommende til Amtsrepartitionsfonden, og Hensynet til Beskatning af Jordegodset kan formentlig ikke længere anvendes som et Middel til at lægge Baand paa Skatternes Størrelse. Hertil kommer, at Kommunerne : Befolkningen nu ilangt højere Grad end tidligere er i Stand til at udrede større Skat, grundet paa den store Fremgang, der har fundet Sted med Hensyn til Handel og Fiskeri saavel med Skibe som med Baade; det maa derfor anses for naturligt nu at skyde Jordbeskatningen i Baggrunden derved, at man sætter en bestemt Grænse, og at lægge Hovedvægten paa Beskatningen af Kommunerne.

Under de saaledes foreliggende Forhold tør Justitsministeriet antage, at den af Lagtinget vedtagne Ordning kan accepteres.